

KOMISSION DIREKTIIVI 1999/51/EY,

annettu 26 päivänä toukokuuta 1999,

tietyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden (tinan, pentakloorifenolin ja kadmiumin) markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 76/769/ETY liitteen I mukauttamisesta tekniikan kehitykseen viidennen kerran

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

vapautuu säännöstelystä, ja näitä tuotteita olisi käytettävä vapaasti liukenevien maalien sijasta,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

(3) sisävedet ja Itämeri ovat erityisen herkkiä ympäristöjä; TBT:n käyttö yhteisön sisävesillä olisi kielletävä; Itävallan ja Ruotsin on siirtymäkauden ajan saatava soveltaa TBT:n käyttöä koskevia tiukempia rajoituksia näissä herkissä ympäristöissä,

ottaa huomioon tietyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27 päivänä heinäkuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/769/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 97/64/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 2 a artiklan, joka on lisätty neuvoston direktiivillä 89/678/ETY⁽³⁾,

(4) pentakloorifenoli (PCP) uhkaa yhä terveyttä ja ympäristöä niistä rajoituksista huolimatta, jotka otettiin käyttöön direktiivillä 76/769/ETY; PCP:n käyttöä olisi rajoitettava edelleen; valtameriin rajoituvissa jäsenvaltioissa PCP:tä tarvitaan kuitenkin vielä teknisistä syistä joihinkin käyttötarkoituksiin,

(1) Itävallan, Suomen ja Ruotsin Euroopan unioniin liittymistä koskevassa sopimuksessa ja erityisesti sen Itävaltaa koskevassa 69 artiklassa, Suomea koskevassa 84 artiklassa ja Ruotsia koskevassa 112 artiklassa määrätään, että tietyt direktiivin 76/769/ETY liitteen I säännöksiä ei sovelleta Itävaltaan, Suomeen ja Ruotsiin neljän vuoden ajan 1 päivästä tammikuuta 1995 ja että niitä tarkastellaan uudelleen EY:n perustamissopimuksessa vahvistettujen menettelyjen mukaisesti,

(5) 25 päivänä tammikuuta 1988 annetussa neuvoston päätöslauselmassa kehoitetaan luomaan yleisstrategia kadmiumin aiheuttaman ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi, mukaan lukien toimenpiteet, joilla rajoitetaan kadmiumin käyttöä ja edistetään kadmiumia korvaavien aineiden kehittämistä; kadmiumin riskiä arvioidaan parhaillaan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93⁽⁴⁾ nojalla, ja komissio tarkastelee tulosten perusteella uudelleen kadmiumia koskevia rajoituksia; Ruotsi ja Itävalta voivat siirtymäkauden ajan jatkaa tiukempien rajoitusten soveltamista,

(2) jotkut orgaaniset tinayhdisteet ja erityisesti tributyyliini (TBT), joita käytetään eliöiden kasvun estämiseen, ovat vielä vaaraksi vesiympäristölle ja ihmisten terveydelle mukaan lukien niiden mahdolliset hormonitoimintaa häiritsevät vaikutukset; Kansainvälinen merenkulkujärjestö (IMO) on tietoinen TBT:n aiheuttamasta vaarasta, ja IMO:n alainen meriympäristön suojelua käsittelevä komitea on esittänyt laivojen antifouling-käsittelyssä biosidina käytettävien orgaanisten tinayhdisteiden käytön kieltämistä maailmanlaajuisesti 1. tammikuuta 2003 mennessä; TBT:tä koskevia säännöksiä tarkastellaan uudelleen ottaen kaikilta osin huomioon IMO:ssa tapahtuva kehitys; on kehitetty sellaisia antifouling-tuotteita, joista TBT:tä

(6) myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevä tiedekomitea on antanut lausunnon orgaanisista tinayhdisteistä ja PCP:stä,

(7) tämä direktiivi ei vaikuta siihen yhteisön lainsäädäntöön, joka koskee neuvoston direktiivissä 89/391/ETY⁽⁵⁾ sekä siihen perustuvissa erillisissä direktiiveissä ja erityisesti neuvoston direktiivissä 90/394/ETY⁽⁶⁾ ja työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemisesta työpaikalla esiintyviin kemiallisiin tekijöihin liittyviltä riskeiltä annetussa neuvoston direktiivissä 98/24/EY⁽⁷⁾ asetettuja työsuojelun vähimmäisvaatimuksia, ja

⁽¹⁾ EYVL L 262, 27.9.1976, s. 24.

⁽²⁾ EYVL L 315, 19.11.1997, s. 13.

⁽³⁾ EYVL L 398, 30.12.1989, s. 24.

⁽⁴⁾ EYVL L 84, 5.4.1993, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 183, 29.6.1989, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 196, 26.7.1990, s. 1.

⁽⁷⁾ EYVL L 131, 5.5.1998, s. 11.

- (8) tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet ovat vaarallisten aineiden ja valmisteiden kaupan teknisten esteiden poistamiseksi annettujen direktiivien mukauttamista tekniikan kehitykseen käsittelevän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Mukautetaan direktiivin 76/769/ETY liite I tekniikan kehitykseen tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on 29 päivään helmikuuta 2000 mennessä annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät säännökset ja ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä. Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä syyskuuta 2000. Itävalta, Suomi ja Ruotsi voivat kuitenkin soveltaa näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 1999, ellei tämän direktiivin liitteessä toisin mainita.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 26 päivänä toukokuuta 1999.

Komission puolesta

Martin BANGEMANN

Komission jäsen

LIITE

Muutetaan direktiivin 76/769/ETY liitteessä I oleva 21, 23 ja 24 kohta seuraavasti:

1. Korvataan 21 kohta seuraavasti:

”21. Orgaaniset tinayhdisteet

1. Ei saa saattaa markkinoille aineina eikä valmisteiden ainesosina käytettäväksi biosidina vapaasti liukenevissa antifouling-maaleissa.

2. Ei saa käyttää aineena eikä valmisteen ainesosana biosidiominaisuudessa estämään mikro-organismien, kasvien tai eläinten kasvua.

a) seuraavanlaisten alusten rungoissa:

— ISO 8666:ssa määritellyt, kokonaispituudeltaan alle 25 metrin pituiset veneet,

— sisävesillä tai järvissä käytettäväksi tarkoitetut alukset pituudesta riippumatta;

b) häkeissä, kohoissa, verkoissa ja muissa laitteissa tai välineissä, joita käytetään kalan tai simpukoiden ja osterien viljelyssä;

c) kaikissa kokonaan tai osittain veden alla olevissa laitteissa tai välineissä,

Tällaisia aineita ja valmisteita

— saa saattaa markkinoille ainoastaan pakkauksissa, joiden tilavuus on vähintään 20 litraa,

— ei saa myydä suurelle yleisölle vaan ainoastaan ammattikäyttäjille.

Rajoittamatta vaarallisten aineiden ja valmisteiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien yhteisön muiden säännösten soveltamista, tällaisia valmisteita sisältävissä pakkauksissa on oltava seuraavat selvästi luettavat ja pysyvät merkinnät:

’Ei saa käyttää kokonaispituudeltaan alle 25 metrin pituisiin veneisiin, sisävesillä tai järvissä käytettäväksi tarkoitettuihin aluksiin pituudesta riippumatta eikä mihinkään kalan tai simpukoiden ja osterien viljelyssä käytettyihin laitteisiin tai välineisiin.

Vain ammattikäyttöön.’

3. Edellä 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja määräyksiä ja merkintöjä koskevia 2 kohdan määräyksiä sovelletaan Ruotsiin ja Itävaltaan 1 päivästä tammikuuta 2003, ja komissio tarkastelee niitä mainittuun päivämäärään mennessä uudelleen yhdessä jäsenvaltioiden ja sidosryhmien kanssa.

4. Ei saa käyttää sellaisina aineina eikä sellaisten valmisteiden ainesosina, joka on tarkoitettu teollisuuden vesien käsittelyyn.”

2. Korvataan 23 kohta seuraavasti:

”23. Pentakloorifenoli (CAS N:o 87-86-5) ja sen suolat ja esterit

Ei saa käyttää markkinoille saatettavissa aineissa tai valmisteissa pitoisuutena, joka on yhtä suuri tai suurempi kuin 0,1 painoprosenttia.

Ranska, Irlanti, Portugali, Espanja ja Yhdistynyt kuningaskunta voivat 31 päivään joulukuuta 2008 olla poikkeuksellisesti sovaltamatta tätä säännöstä sellaisiin aineisiin ja valmisteisiin, jotka on tarkoitettu käytettäväksi teollisuuslaitoksissa, joissa pentakloorifenolia (PCP) ei joudu päästöinä ilmaan, veteen ja/tai maaperään suurempia määriä kuin voimassa olevassa lainsäädännössä on säädetty, kun on kyse seuraavista käyttötarkoituksista:

a) Puun käsittely

Käsiteltyä puuta ei kuitenkaan saa käyttää

- rakennusten sisällä koristukseen tai mihinkään muuhun tarkoitukseen (asuin-, työ-, virkistyskäyttö)
- seuraavien tuotteiden valmistukseen tai uudelleen käsittelyyn:
 - i) viljelyyn tarkoitetut astiat;
 - ii) pakkaukset, jotka voivat joutua kosketuksiin sellaisten raaka-aineiden, väliaineiden ja/tai valmiiden tuotteiden kanssa, jotka on tarkoitettu ihmisten ja/tai eläinten ravinnoksi;
 - iii) muut materiaalit, jotka voivat kontaminoida i) ja ii) kohdassa mainitut tuotteet;

b) sellaisten kuitujen ja kovan kulutukseen tarkoitettujen tekstiilitavaroiden kyllästäminen, joita ei missään tapauksessa ole tarkoitettu käytettäväksi vaate-
tuksessa tai sisustuksessa;

c) erityisissä poikkeustapauksissa jäsenvaltiot voivat yksittäistapauksissa sallia, että erikoistunut henkilöstö suorittaa niiden alueella kulttuurillisesti, taiteellisesti ja historiallisesti merkittävissä rakennuksissa ja niiden sijaintipaikalla tai hätätapauksissa lattiasienestä (*Serpula lacrymans*) tai homesienestä kärsivien puu- tai muuraustöiden korjauskäsittelyn.

Joka tapauksessa

- a) yksinään tai valmisteiden osana edellä mainittujen poikkeusten perusteella hyödynnettyjen valmisteiden osana käytetyn pentakloorifenolin sisältämän heksaklooribentsoparadioksiinin (HCDD) kokonaispitoisuus saa olla enintään kaksi miljoonasosaa (ppm);
- b) näitä aineita ja valmisteita ei saa
- saattaa markkinoille muuten kuin 20 litran ja sitä suuremmissa pakkauksissa
 - myydä yleisölle.

Rajoittamatta vaarallisten aineiden ja valmisteiden luokitusta, pakkaamista ja pakkausmerkintöjä koskevien muiden yhteisön säännösten soveltamista, tällaisten valmisteiden pakkaukset on merkittävä selvästi ja pysyvästi seuraavalla merkinnällä:

’Vain teollisuus- ja ammattikäyttöön’.

Tätä säännöstä ei myöskään sovelleta sellaisiin jätteisiin, jotka kuluvat direktiivien 75/442/ETY⁽¹⁾ ja 91/689/ETY⁽²⁾ soveltamisalaan.

⁽¹⁾ EYVL L 194, 25.7.1975, s. 39.

⁽²⁾ EYVL L 377, 31.12.1991, s. 20.”

3. Lisätään 24 kohtaan (kadmium) 3 kohdan jälkeen seuraava kohta:

”4. Itävalta ja Ruotsi, jotka jo soveltavat kadmiumin 1, 2 ja 3 kohdassa kuvattujen rajoitusten lisäksi muitakin rajoituksia, voivat jatkaa näiden lisärajoitusten soveltamista 31 päivään joulukuuta 2002. Komissio tarkastelee mainittuun päivämäärään mennessä uudelleen direktiivin 76/769/ETY liitteessä I olevia kadmiumia koskevia säännöksiä ja ottaa tarkastelussa huomioon riskien arvioinnin tulokset sekä uudet tiedot kadmiumia korvaavista aineista ja niitä koskevista tekniikoista.”